

Да не кажели европейцитѣ, че българетѣ се отнасятъ варварски съ 500-годишнитѣ си мхчители, мнозина съ оружие въ ржцѣ излизали въ околността, забирали съгражданитѣ си турци и докарвали ги въ града, като имъ казвали: „Слѣдвайте си работата и отъ никого недѣйте се страхува“. А пакъ нѣкой измежду гражданитѣ постоянно говорилъ, гдѣто и да било: „русский царь е поручителствовалъ за насъ, че ний сме добри хора, а не като турцитѣ зли; ако ний убиваме мирнитѣ сега турци или грабимъ тѣхния имогъ и си отмъщаваме, то ний ще погхпимъ не така както ни е препоржчалъ русский царь“.

На 6-й Юлий пристигналъ ген. Столѣтовъ съ останалитѣ надирѣ опълченци. Посрещанието било пакъ така тържественно. Уредилъ се градски съвѣтъ въ който били поставени за членове и отъ турцитѣ За командантъ на града назначенъ майоръ Поповъ, а неговъ помощникъ поручикъ Шиваровъ.

До 20-й Юлий всичко било тихо, мирно, весело и приятно. Въ този день 4-та дружина отъ опълчението съ една батарея подъ командата на полк. князь Вязамски потеглила за Ст. Загора, която слѣдъ нѣкой часъ се завърнала и, като взелъ да се пълни града съ бѣжанци изъ Ст. Загора, а улицитѣ съ коля се задрѣтели, българското население въ Казанлжкъ така се исплашило, като че слѣдъ бѣжанцитѣ и турекитѣ пълчища настѣпiali. Всяки бърза, товари кола, талига или конь, нѣ кое по първо да тури. Всичко мило, всичко скжно, обаче, не се вдига . . . Жената товари едно, мжхтътъ го сваля и хвърга друго. Единъ казва, че това било по цѣнно, а другий одговаря, че онова е по нужно. А пакъ онзи, който нѣма нито кола, нито конь, само рамена вдига, прѣсти чупи и сълзи рони.

Градътъ отъ часъ на часъ пустѣялъ и вечерята малцина отъ българетѣ останали въ него. Нѣкои веднага потеглили за Габрово, други се спрѣли въ Шипка, на Св. Никола, Бѣлитѣ Бладенци, Капацитѣ и пакъ се завърщали да си прибиратъ по нѣщо. Руситѣ и опълченцитѣ се установили на Св. Никола и почнали да се укрѣпняватъ, гдѣто на 24-й пристигналъ и ген. Столѣтовъ. На 25-й били уловени двама евреи шпиони преоблѣчени съ български дрѣхи и обѣсени.

Турцитѣ като разбили Калоферъ, почнали на чети да настѣпватъ къмъ Казанлжкъ. Нѣ офицерина Кириловъ съ своитѣ доброволчески дружинки, както и шайкитѣ на Ивана,